

«حسین جمالی» یکم مهر ۱۳۶۵ مصادف با ۱۸ محرم الحرام در روستای خورنگان شهرستان فسا دیده به جهان گشود. هفت ساله بود که راهی مدرسه شد و با موفقیت تا مدرک دیپلم گذراند.

وی دوران آموزشی خدمت سربازی را در پادگان آموزشی ۰۷ نیروی زمینی ارتش کازرون گذراند و سپس به لشکر ۸۲ زرهی کرمانشاه اعزام و بعد از گذشت دو ماه جهت ادامه خدمت به مرکز پشتیبانی منطقه دوم نزاجا شیراز انتقال یافت.

«حسین جمالی» در سپاه پذیرفته و جهت فراگیری آموزش‌های مورد نیاز وارد دانشگاه امام حسین (ع) سپاه تهران شد.

سرانجام در صبح تاسوعای حسینی ۱۴۳۷ هجری قمری (۱۳۹۴ هجری شمسی) با سر بند یا فاطمه الزهرا (س) در جنوب حومه شهر حلب با اصابت تیر به پهلو به شهادت رسید. پیکر پاکش در نهم آبان ۱۳۹۴ در گلزار شهدای روستای خورنگان در کنار دایمی شهیدش امیر سرتیپ عبدالرزاق جمالی به خاک سپرده شد.

برادر شهید جمالی در خاطراتی در خصوص وی می‌گوید: یک شب در کنار حسین خوابیده بودم. نیمه‌های شب حسین بیدار شد. پایش ناخواسته به من خورد و من هم بیدار شدم. دیدم حسین سریع توی اتاق دیگری رفت و مشغول به نماز شد. من هم سراسیمه از جا برخاستم وضو گرفتم دو رکعت نماز صبح را خواندم و خوابیدم. بعد از نیم ساعت در حالت خواب و بیداری بودم که صدای اذان صبح را شنیدم.

یکی از دوستان شهید نیز می‌گوید: تازه وارد یگان شده بودم که مرا به گردان یکم معرفی کردند. در آن زمان در آسایشگاه شهرستانی‌ها برای اولین بار حسین جمالی را دیدم. شب بود حوالی ساعت ۲:۳۰ از اتاقم بیرون آمدم که بروم آب بخورم در راهرو آسایشگاه بودم که صدای گریه‌ای از نمازخانه شنیدم. تا انتهای آسایشگاه رفتم. وقتی به آنجا رسیدم دیدم حسین سر بر سجده گذاشته و با خداوند متعال راز و نیاز می‌کند و اشک از چشمانش جاری است. وقتی متوجه حضور من شد گریه‌هایش را قطع کرد و من همان لحظه عقب کشیدم و رفتم آنجا فهمیدم که کجا آمده‌ام و با چه مردانی هم رزم هستیم.